

רזבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

א' זכר הפה סיפור השבת

(שבחי הר"ג)

כ"ח ... וספר, שכל למודו בא לו ביגיעה גדולה, כי בתחלה היה לומד משניות, ולא היה מבין למודו, והיה בוכה הרבה לפני השם יתברך, שיאיר עיניו, והיה בוכה ובוכה כל־כך, עד שזכה, שיוכל ללמוד משניות. וכן אחר־כך למד שאר ספרים, ולא היה מבין גם־כן, והיה בוכה ובוכה גם־כן הרבה מאד, עד שזכה להבינם; וכן בלמוד זהר וכתבי האר"י וזכרונם לברכה, היה בוכה גם־כן הרבה, עד שזכה להבין: ואמר, שבתחלה בכל ספר וספר שלמד, לא היה מבין, והיה קשה לו הרבה, ולא היה יכול לעמד על פשוטן של דברים, והיה לו יסורים גדולים מזה, והיה למודו ביגיעה גדולה; ואף־על־פי־כן למד הרבה מאד, כי היה מחוק עצמו מאד — והכל זכה, על־ידי תפלתו ובכיתו כנ"ל:

כ"ט ... והיה מתענה הרבה מאד, וכמה פעמים התענה משבת לשבת, והכל — בימי נעוריו ממש, קדם היותו בן עשרים שנה. ולפעמים התענה שני פעמים משבת לשבת רצופים זה לזה, ואף־על־פי שהיה ילד שעשועים ומגדל בתפנוק, והיה אדם דק מאד, אף־על־פי־כן לא היה חס על עצמו כלל, והתענה וסגף עצמו מאד, והתענה ח"י [שמנה־עשרה] פעמים משבת לשבת בשנה אחת:

ועל־כן כל תקון העולם הוא על־ידי שמתיוחד בחינת משה עם בחינת יהושע, נקדה העליונה עם נקדה התחתונה, שמשה בחינת הרב, יאיר הדעת להתלמיד בחינת יהושע, עד שיוכל להאיר פני תבל להודיעם דרכי התשובה לכל אחד ואחד לפי בחינתו עד שכלם ישובו אל ה' ויפירו גדלתו ורוממותו יתברך: (הלכות שבת ז,ד)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (ק"מ ב, טו)

טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

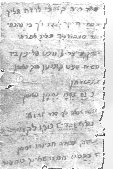
לו פח אז להחטיא את ישראל, אף־על־פי־כן התגרה בהם על־ידי בני־אדם בעלי בחירה, שהם הערב־רב, ועל־ידם החטיאם חטאה גדולה, שעל־ידיה חרבן בית ראשון וחרבן בית שני, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (הלכות חול המועד ד,ד לפי אוצר היראה — מניעות י')

לב.ל .. אולי אכפרה

גדל המעלה שאין למעלה ממנה, הוא ההתקרבות לצדיקים וליראים וכשרים אמתיים (שזכו לקבל עצות אמתיות מרבותיהם הקדושים), כי הצדיקי אמת הם מודיעים לנו בכל פעם אוצרי מתנותיו הטובים שהוא יתברך רוצה ליתן לנו ברחמיו, ומודיעים לנו בכל עת, איך להכין עצמנו לקבלם, ונותנים לנו עצות איך לנקות ולטהר עצמנו ולבושינו מפל לכלוך ופגם, והם חופרים בארות ומעינות חדשות מעינות הישועה שאינם פוסקים, באפן שיוכלו לטהר בהם כל הפגומים והמלכלכים והמתעבים שבעולם, ולהתרפאות בהם כל מיני חלאים ומכאובות רעים בגוף ונפש, ולהתבסס על ידם בכל מיני ריחות טובות.

פי אין מי שיודע החסדים הגדולים שהשם יתברך רוצה להמשיך עלינו בכל עת, כי אם הצדיק האמת, כמו שנאמר: יודיע דרכיו למשה וכו', רחום וחנון ה' וכו'. (הלכות מתנה ד,ח לפי אוצר היראה — צדיק רכ"ט)

נבי תשא

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

לבד .. ויצר אתו בחרט ..

וַיִּצַר דיקא לשון ציור, שציירו האור להפך (כמובא בלקוטי מוהר"ן ל"ו, שעל־ידי תאות נאוף, מצירים אור התורה להפך). וכל זה היה מחמת שחזרו ונכשלו על־ידי הערב רב בפגם תאנה הנ"ל, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: לא עבדו ישראל עבודה זרה אלא כדי להתיר להם עריות בפרהסיא ועל־ידי חטא זה נמשכו כל הגליות וכל הצרות כידוע.

ועקר התקון בכל דור על־ידי גדולי הצדיקים האמתיים שזוכים לשמירת הברית בתכלית השלמות, שהם ממשיכים אור של משיח שעקר שלמות התקון על־ידו, כי עקר עבודת הצדיקים הוא להמשיך קיום התורה בעולם, שזה התקון לא יהיה נשלם כי אם על־ידי משיח, שאז יתקיים: "ועשיתי את אשר בחקי תלכו וכו' ונתתי להם לב אחד וכו'". וכל חיותנו וקיימנו עתה הוא על־ידי הצדיקי אמת שממשיכים לנו אורו של משיח על־ידי תורתם האמתיות. (הלכות יין נסך ד,כא)

לב.ל .. אתם חטאתם חטאה גדולה ..

בני־אדם הם מונעים גדולים, ויש להם כח להסית ולהדיח ולהחטיא את האדם יותר מהבעל־דבר בעצמו. וזה שראינו שאחרי מתן־תורה, שפסקה זממתן של ישראל לגמרי ונעשים בני־חורין מהכל, כמו שכתוב: "אני אמרתי אלקים אתם" וכמו שדרשו רז"ל.

נמצא שהבעל־דבר לא היה

עצות ותפילות

(עינים, ט-יא)

על-ידי ראית פני הצדיק האמת, על ידי זה זוכין להסתכל בעצמו על כל המדות הנמשכין מארבע יסודות, איך הוא אוהו בהם, ולשוב בתשובה על כל הפגמים שבהם (ל"מ ב' - ס"ז).

... ותוכני לקדש את עיני מעתה שלא אסתכל עוד במה שאסור להסתכל, מכל שכן שלא אסתכל שום הסתכלות המביא לידי הרהור חס ושלום. ואזכה לידע בכל-עת איך להתנהג בזה, לבל יתגברו ההרהורים חס ושלום יותר על-ידי הפחד ביותר, ועל-ידי נענוע הראש ועצימת העינים יותר מהמדה, כאשר נגלה לפניך כל זה. רק אזכה לשכל אמתי לידע איך להתנהג בעיני בקדשה ובטהרה באמת כרצונך הטוב, באופן שאזכה להנצל ולהשמר מכל דבר רע. ותקדש את עיני מעתה באמת בחסדיך העצומים, ותוכני לקדש ולטהר את כל הארבע יסודות בקדשה גדולה. ואזכה להוסיף בכל פעם קדשה על קדשה, עד שאזכה להיות כלו טוב, עד אשר לא יזיק עוד לעיני שום הסתכלות בעולם כלל. ואפלו אם אראה בעיני מה שאראה, לא יגיע לדעתי ומחי שום צד הרהור ומחשבה חיצונה כלל, ולא יבלבל שום ראיה והסתכלות את דעתי כלל, רק אזכה להיות דבוק בקדשתך תמיד. (ל"ת ב' - תפילה ל"ג)

לראות את עצמו עם הצדיק האמת הוא גם כן דבר גדול מאד, בודאי בשזוכין לשמע מפיו תורה הוא מעלה יתרה. אבל כשאין שומעין תורה הראיה לבד הוא גם כן טוב מאד. כי על ידי שרואין את עצמו עם הצדיק על ידי זה מאיר ומתנוצץ מחו ודעתו ועל ידי זה זוכה לקבל גדלה ועל ידי זה זוכה כל אחד לחדש חדושים דאורייתא פראוי לו לפי מחו, ועל ידי זה זוכה לבושה ותשובה ולענוה אמתית שהוא בחינת חיים נצחיים של עולם הבא (ל"מ ב' - ע"ב).

על-ידי ההסתכלות לבד, שרואין פני הצדיקי אמת, על ידי זה יכולין לחזור למוטב ומועיל לו לקדשה מאד (שם, ע"ה).

... ובכן יהי רצון מלפניך, מלא רחמים, אדון יחיד. שתעזרני ותוכני לראות את עצמי עם הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולשמע מפיהם הקדוש תורה. ואפלו בעת שלא אזכה לשמע מהם תורה, אזכה על-כל-פנים לראותם ולקבל פניהם הקדושים, עד שאזכה על-ידי הראיה לבד שיחוו ויסתכלו בי הצדיקים האמתיים בעיניהם הקדושים והנוראים, שעל-ידי-זה יתנוצץ מחי בהתנוצצות גדול ובהארה נפלאה. ועל-ידי-זה אזכה לקבל גדלה אמתיית כרצונך הטוב, כפי הראוי לי באמת, כפי מחי, ועקר הגדלה יהיה שפלות וענוה אמתית. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ל"ה)

ספרי רבנו הקדוש (המשך)

... אתם יודעים, היה מן הראוי שאני אמר לכם, לדאבוני, השם יתברך יודע האמת, מתבישים לספר לפני בני אדם איך אנו נראים, לדאבונו, מה הוא יכול לעזר לי. אפלו רבי ישראל (קרוינר זצ"ל) שהיה יכול לעזר לי לא רצה לשמע, אם רציתי לומר איזה פנימיות - לא! זה רק לפני הצדיק האמת - ודוי דברים! אני לא! לא רצה בשום אופן!

כלפי מה הדברים אמורים? כן, צריכים להיות עקשן, צריכים להיות חזק. רבנו הקדוש אומר: עקר הגבורה בלב! על ידי זה מנצחים כל המלחמות! צריכים להיות גבור צריכים להיות גבור.

וכן, אותו האדם שרוצה להטהר מהבלי העולם הזה, אזי הוא - ההפוך מהעולם... צריך ללחם עם כל העולם... צריך להיות עומד הכון - עם המח, עם הדעת - זה לא תואם עם העולם, זה בדיוק ההפוך...

אני ככה - אני מתביש לגלות איך אני נראה, מה שנעשה עמי. אבל זהו האמת הברור! אני מדבר מזה, לא 'אני' אומר לכם, אני אומר לכם 'התבודדות', אז משמע שאני מסתמא כבר... אני לדאבוני אני עומד בחוץ לגמרי, אני מתביש להגיד כמה רחוק - גם אסור להגיד. אבל בששומעים יותר - רבנו הקדוש צוה: 'ימקבלין דין מן דין'! אל מה שאני רוצה להגיע, מה שאני מתגעגע כל שנותי - לא זכיתי עדן, אבל צריכים לדבר מזה - שצריכים להתגעגע, שצריכים לדאג, שצריכים לראות להגיע לזה, צריכים! צריכים! אבל לא חלילה וחס - אני עומד יפה, הגעתי כבר לזה...

אני מספר לכם במיוחד מרבי שלמה (- וקסלר זצ"ל, שספר לעיל שהתאונן לפני רבי ישראל בער שאין לו דבורים להתבודדות) - הוא אומר שאינו יכול להתבודד... יהודי כזה, איש קדוש, כזה מין אכילה, שנה, כזה מין... ישב על התורה ועל העבודה. לא בשביל כסף, הוא לא ידע כלום בעולם מכסף. כל אדם - אפלו 'עובד השם' - אבל הולכים לשיבה, צריכים משהו לפרנסה! הוא - כסף זה כלום! אבל הקדוש ברוך הוא סבב שהיו שולחים לו מגרמניה - היה לו שם משפחה, הם ידעו שרבי שלמה הוא איש קדוש, אז שלחו לו.

כזה רבי שלמה - האם עלה בדעתי כי רבי שלמה לא יכול לעשות התבודדות, שהוא איש קדוש כזה? ראיתי שזה הולך לו בנפשו... אינו יכול להתבודד...

חיזוק השבוע

... וכל ספריו הקדושים לפניכם מי יתן שתתעסקו בהם תמיד ולילך בדרכיו הקדושים בכל עת וכו' (עלים לתרופה - מכתב ט"ט)

... כמה וכמה אנו מחיבים לשים לב ולהאמין לדברי תורת אמת המתחדשים בכל יום, לחזור בכל יום דברי תורתו הקדושים ושיחותיו הקדושות ועצותיו העמקות והנוראות מאד מאד וכו' (עלים לתרופה - מכתב שצ"ב)

שבת שלום

